

Klub kaktusářů Plzeň

založen 1965

Zpravodaj č. 5

listopad 2023

24. ročník

Vážení přátelé,

Letošní podzimní sklizení rostlin bylo opravdu zvláštní. Teploty šplhaly ve skleníku pravidelně přes 20 stupňů, a tak člověk do poslední chvíle váhal, zda opravdu má stěhovat nebo ne. Řada rostlin se pustila znovu do kvetení, jako by zítra mělo přijít jaro, a ne podzim a zima. Ale nedá se nic dělat, dříve nebo později se to rychle zlomí a riskovat nemá smysl. A tak některé rozkvetlé rostliny místo do sklepa putovaly ještě na okenní parapet, abychom se potěšili posledními kvítky. Zejména ariáky letos neúnavně kvetly v několika vlnách. Nezbyvá než si přát, aby si rostliny na zimovištích rádně odpočinuly a přečkaly zimu bez úhony. A my se zatím můžeme společně těšit na sezonu novou.

Jiří Musil, KK Plzeň

Program členských schůzí

měsíc	přednáška	tombola	nedělní návštěva
Říjen 2023	J. Procházka - Na cestách za gymny	Kuták	J. Hušner - Hýskov
Listopad 2023	M. Tvrdík- Thajsko a kaktusy	Skála	nekoná se
Prosinec 2023	L. Kanca – střípky z archivu – vzpomínky na pana Habermanna	Vinař	nekoná se
Leden 2024	v jednání	Musil	J.Musil

Nedělní návštěvy

V říjnu jsme společně navštívili Jaroslava Hušnera nedaleko Berouna v obci Hýskov. Bylo krásné nedělní dopoledne a řada rostlin byla v plném růstu a kvetla. Kdo přijel, určitě nelitoval, o čemž svědčí i množství na místě zakoupených rostlin našimi členy.

V listopadu a v prosinci se nedělní návštěva nekoná. Jednak je většina sbírek zazimovaná a nepřístupná a jednak i proto, že v tomto období byl o návštěvy minimální zájem. Prostě si od těch rostlin taky potřebujeme na chvíli odpočinout a ony od nás. A tak se budeme těšit na leden.

Noví členové

Během září a října se do našeho klubu přihlásilo hned několik nových členů.

Libor Gebert z Plzně

Martin Hlad z Holoubkova

Martin Jiroušek z Hněvnic (Plzeň sever)

Marek Jiroušek z Hněvnic

Zdeňka Šimánková z Rokycan

Petr Špaček z Klenčí pod Čerchovem

Všechny mezi námi srdečně vítáme a budeme rádi, pokud se zapojí do našich klubových aktivit. A jelikož je každý z nových členů již na někoho „nakontaktován“, pevně věříme, že to nebude problém.

Společenská kronika

V listopadu oslaví svá kulatá výročí dva naši dlouholetí členové - 70. narozeniny Václav Jílek a 85. narozeniny Jirka Sokol. Oběma oslavencům ze srdce blahopřejeme a přejeme spoustu zdraví, pohody a ať mají stále radost a potěšení z naší společné záliby.

Členské příspěvky

Přátelé, prosíme, kdo můžete podpořit časopis Kaktusy, učiňte tak jeho objednáním. Doba já zlá a časopis balancuje na hraně rentabilnosti, a to co naléhavě potřebuje, jsou předplatitelé. Jen tak je naděje, že se jej podaří udržet i do budoucna. V této souvislosti je třeba zmínit, že časopis Cactaceae bohužel letošním rokem končí. Vezměte prosím také na vědomí, že z úsporných důvodů bude tisknut pouze minimální potřebný počet na základě předplatného, a tedy možnost získat časopis zpětně bude značně omezená ne-li nemožná. Jediná jistota je tedy časopis si předplatit.

Cena časopisu Kaktusy je zachována jako vloni - 350kč.

Jen poštovné pro individuální odběr je vyšší - 110 Kč.

Časopis je nutné objednat do 15.1.2024, pro pozdější objednání by byla cena 400Kč.

Cena pro členské příspěvky a časopis tedy platí následovně:

Členství: 200 Kč

Členství + časopis Kaktusy: 550 Kč

Členství + časopis Kaktusy + dodání na adresu 660Kč

Prosíme členy, aby částku uhradili buď na členské schůzi nebo převodem na klubový účet 2701158336 /2010. V tom případě prosím nezapomeňte uvést do informace pro příjemce vaše jméno, abychom mohli vaši platbu správně identifikovat. Důležitá je zejména platba pro objednání časopisu. Nejzazší termín pro zaplacení, a tedy objednání časopisů, je 15. ledna 2024. Pokud není možné z nějakého důvodu platbu provést, sdělte prosím pokladníkovi Karlu Sladkému nebo na adrese vybor@kkplzen.eu Váš zájem o časopis a ten Vám bude na náklady klubu objednan s tím, že jej zaplatíte při nejbližší příležitosti.

Kolokvium

V sobotu 16. září se konal již 24. ročník symposia a kaktusech. Vše začalo již tradičně v páteční podvečer na zahradě u předsedy, kde se v příjemné náladě sešlo více než 70 přátel z celé republiky. Bylo zajištěno občerstvení z grilu, k tomu jsme si mohli pochutnat na sladkých dobrotách od našich šikovných členek a samozřejmě nechybělo plzeňské 12°pivo. Diskutovalo se do pozdních nočních hodin, a to nejen o rostlinách.

Ráno rychlý přesun na burzu. Sál byl tentokrát již před 9 hodinou plný, všech 35 připravených stolů bylo obsazeno prodejci a probíhal čilý burzovní ruch. V 10:30 ale bylo nutné burzu ukončit, aby mohl začít hlavní program. Krátké přednášky střídaly filmové záznamy, asi nejvíce se diskutovalo a tom, jak upravit dešťovou zálivkovou vodu pomocí peroxidu vodíku nebo o tom, jak

velké nebezpečí nám může hrozit od bakterií. Pozitivní je, že se nám daří ty důležité příspěvky zpracovat do Zpravodaje a tím i zpřístupnit nejen pro naše členy.

Bál Klubu kaktusářů Plzeň

Ano přátelé, pokračujeme v jedinečné tradici, a tak se další, v pořadí již XXXVII. kaktusářský bál, koná na osvědčeném místě v kulturním domě Šeríková v Plzni, a to v sobotu 3. února 2024 od 20 h. Na bále nám zahraje osvědčená kapela z posledních let Classic Band. Vstupenky je možné již nyní zakoupit u pokladníka klubu. Cena vstupenek je beze změny, tedy 250 Kč. Takováto cena za bál je v dnešní době zcela ojedinělá, doufáme tedy, že nebude problém lístky prodat, což je i podmínka, aby byl bál rentabilní. Prosím, propagujte bál mezi svými známými.

Nabídkový seznam semen Klubu kaktusářů Plzeň

Nabídkový seznam, tak jako každý rok, naleznete na našich klubových stránkách (www.kkplzen.eu) a to opět pouze elektronicky. Seznam je průběžně aktualizován. Objednávky přijímá Petr Kuták (kutak@plzen.eu) do 10. prosince 2023.

Krásné mamilárky, známé i méně známé

***Mammillaria mathildae* Kraehenb. & Krainz**

(článek k fotografii na titulní straně)

Rostlinu našla paní Mathilda Wagner v roce 1968 u La Cañady poblíž města Queretaro. Původní lokalita prý byla zničena výstavbou, ale v okolí se nachází několik dalších mikro lokalit, od města Queretaro až do přilehlého státu Guanajuato.

Mammillaria mathildae byla popsána pány Kraehenbuehlem a Krainzem v prosincovém KuaSu 1973. Na rozdíl od jiných mamilárií se nedočkala žádných velkých změn v pojmenování. Jen Lüthy ji v roce 1995 přiřadil jako subspecii k druhu *M. fittkaui*, což se ale příliš neujalo a stále se nejčastěji používá původní pojmenování.

Vytváří malé trsy, kvete opakovaně od jara do léta cca dvoucentimetrovými bělavými květy. Velikost jednotlivých těl je kolem šesti centimetrů. Roste poměrně pomalu, ale není nijak zvlášť choulostivá. Je proto s podivem, že se v našich sbírkách téměř nevyskytuje.

Josef Skála

Péče o Adenium

Adenium je rod tropických dřevin, které jsou schopny tolerovat dlouhé období sucha díky zásobním pletivům v kořenech a ve kmenech. Patří do čeledi Apocynaceae, stejně jako oleandr nebo stapelie. Je popsáno 11 druhů, většina adenií v kultivaci jsou ale hybridy, které vynikají pěknými květy a snazší kultivací. Je to tak, že hybridy (semenáče) vypěstované v Česku se snáze pěstují, zatímco ty dovážené pocházejí zpravidla z tropických krajín a jejich adaptace na naše podmínky nemusí být jednoduchá ani krátká.

Z hlediska růstového tvaru jsou adenii v podstatě dva typy: pachykaulní a kaudexní. Některá adenia mají tlustý nadzemní kmen=pachykaul a ta zpravidla zase nemají tlusté zásobní kořeny.

Pachykaulní druhy jsou stromy a jako stromy se chovají. Jsou adaptované na růst v dřevité vegetaci, proto v mládí tvoří jediný výhon, aby okolní vegetaci přerostly a dokud nezačnou kvést, nevětví se ani netloustnou. Jak začnou kvést, postupně tvoří korunu větví a kmen zvolna tloustne. Takto se chovají třeba *A. somalense*, *arabicum*, *socotranum* či *boehmianum*. Kaudexní typ adenii, žije v savanách a neinvestuje moc do nadzemních částí, protože počítá s možností, že o ni přijde třeba při požáru. To je třeba *A. dhofarensis*, *A. somalense* v. *crispum* nebo *A. obesum* v. *obesum* či *A. swazicum* nebo *A. oleifolium*. Nadzemní část je keřovitá, tedy hlavní větve vyrůstají těsně nad hypokotylem. Daleko větší část rostliny je kaudex pod zemí. Nemilou vlastností je, že kaudex vytažený nad zem, třeba aby se jím pěstitel mohl kochat, přestane růst a místo toho ztloustnou ty kořeny, které zůstnou pod zemí. Dnešní pěstované hybridy často vykazují směs obou růstových strategií.

Jaká adenia na trhu najdeme?

Tuzemské semenáče se prodávají u pěstitelů a na většině výstav K+S. Levné, ale bez záruky vzhledu ani květu.

Zakořeněné větve se často dovážejí z tropických pěstíren jako hrnkové květiny. Oblíbené jsou kvůli cenové dostupnosti ale nikdy nevytvorí kaudex.

Roubované kultivary na semenáči adenia pocházejí většinou z tropických pěstíren, zpravidla absolvují několikátýdenní cestu od pěstitele k evropskému distributoru ve tmě, jsou tím oslabené, z toho plyne pomalejší adaptace na místní podmínky a ztráty, což se promítá do ceny. Roubovanců od tuzemských pěstitelů je pořád málo. Roubovanci mají květy daného kultivaru a podnož vytvoří kaudex.

Pak se také dají koupit semena, ale o výsevech jsme už ve Zpravodaji psali.

Co adenia potřebují pro dobrý růst a kvetení?

Je to hlavně teplo, slunce, voda a výživa. Teplo pro adenia je úplně něco jiného než pro kaktusy, vhodný režim pro růst je minimálně 35 °C ve dne a 25 °C v noci. V kaktusovém skleníku je adeniím skoro pořád zima, i když nezajdou, tak ani moc nerostou. Nebezpečné jsou noční poklesy teplot pod 10 °C, tolik prospěšné pro většinu kaktusů. Během růstu adenia potřebují překvapivě mnoho vody, ale nesnášejí rozbahnění substrátu. To bývá problém u substrátů typu kokosové vlákno, které se dají úplně vodou nasytit. Vhodný substrát je vzdušný i po zalívce, používám směs zahradní země a pemzy k vylehčení. Pokud jsou teploty vhodné pro růst, zalévám denně, s hnojivem na květiny v poloviční koncentraci. Při nedostatku vody adenia nejprve svěšují květy, pak teprve listy. Samozřejmě, nelze-li výše uvedené optimální teploty pro růst dosáhnout, zaléváme přiměřeně méně, ale během růstové sezony by neměly květináče s adenií vyschnout.

Co se světla týká, tak čím více, tím lépe a to celoročně. Pokud ale jako já adenia stěhujete na zimu domů a na léto do skleníku, tak při náhlém přechodu z interiéru na plné slunce hrozí popálení listů a na slunce je vhodné přivykat rostliny postupně v průběhu cca 2-3 týdnů.

Typický roční režim pěstitele s kaktusovým skleníkem:

Stěhování na letní stanoviště je možné nejdříve když noční teploty ve skleníku neklesají pod 10 °C a přes den je ve skleníku nejméně 25 °C i ve dnech, kdy je zataženo. Stěhuju vždy „po zmrzlejš, ale podle počasí taky třeba až v polovině června. Pak nastává období bouřlivého růstu a kvetení, kdy se substrát udržuje trvale vlhký, hojně se hnojí a taky případně opylují květy. K opylení zpravidla stačí na kvetoucí adenia pustit čmeláky, ale pokud chcete kontrolu, co s čím se opylí, je nutno opylovat ručně ať už štětinou za smetáku nebo brutálním rozříznutím květu a přenesením pylu přímo na bliznu. Vzhledem k délce vývoje plodů, je vhodné opylování ukončit nejpozději v první

dekádě srpna. Od opylení trvá 40-60 dnů než plod doroste plné velikosti a od chvíle, kdy se přestal plod zvětšovat, trvá ještě 2-4 měsíce, než uzraje. Z květů opylených v červenci zrají semena zpravidla v únoru. Plody, které nestihnou narůst na letním stanovišti, zpravidla nedozrají a odpadnou.

Zpátky do interiéru stěhuju, když venkovní noční teploty začnou klesat k 10 °C, bývá to v září. Doma adenia chovám na dřevěné desce položené na radiátoru u jižního okna. Ověřil jsem, že přímo na parapetu trojitě zaskleného okna mohou teploty klesnout i na 3 °C za mrazivých nocí, a to už adenia nedávají. Adenia doma zalévám podstatně méně než ve skleníku, cca 1 x za týden, aby udržela listy. Zhruba od poloviny února, kdy je více světla, začnou adenia růst a nasazovat poupata. Interiérové květy jsou menší a bledší než ty ve skleníku, je to způsobeno slabším osvětlením doma.

Předjaří je také doba, kdy zrají semena z letního opylování. Plody (měchýřky) podélně praskají na vrchní straně a postupně vysychají. S vysycháním plodu se rozšiřuje prasklina až se plod úplně obrátí naruby. Zároveň schnoucí semena rozevírají chocholy vláken na obou koncích, které slouží k uvolnění semene z plodu a následně k šíření semen větrem. Semena drží velmi vysokou klíčivost nejméně dva roky, není je tedy nutno vysévat okamžitě po uzrání, jak se v literatuře mylně traduje.

Nejčastější potíže a jejich řešení

Adenium sesychá a usychají mu listy:

1. Po zalití se napije. Pomoc: častěji zalévat
2. Po zalití se nenapije = ztráta kořenů, přelití nebo nízká teplota případně obojí.
Pomoc: vyjmout ze substrátu, umýt kořeny, všechny nahnilé odstranit, nechat zahojit (v létě 1-3 týdny, v zimě měsíce, zpravidla do začátku léta), zasadit do čerstvého substrátu, dát na teplé místo (nad 25 °C) a **mírně** zalévat. Zdravé kořeny adenií mají bílou barvu. Hnědé nebo šedé jsou nahnilé.

Listy Adenia žloutnou a opadávají odspodu nahoru = nastydnutí. Pomoc: Zvýšit teplotu.

Pozor: tříleté a starší listy opadávají přirozeně. Rovněž existuje obligátně opadavé Adenium multiflorum, kvetoucí jen v bezlistém stavu.

Listy Adenia jsou lepkavé = napadení červci (vlnatka, štítenka, puklice).

Pomoc:

V zimě: najít škůdce a tyto natírat lihem nezávadným pro konzumaci (vodka, slivovice), nevhodný je denaturovaný líh a nápoje obsahující dehet jako whisky nebo koňak, a následně v létě postřík insekticidem.

V létě postřík insekticidem rovnou.

Adenium je příliš velké a nevejde se domů. Pomůže řez, který děláme na začátku léta. Poraněná adenia roní šťávu, která lepí, barví a je prudce jedovatá. Velké řezné plochy mají tendenci rozpraskat, proto je lépe začít s řezem včas, aby se nemusely řezat tlusté větve.

Adenium vyhrnuje zem z květináče. Je to známka rostoucího podzemního zásobního orgánu, rostlina je v pořádku. Dát velkou podmisku, aby zachytila přetékající zem.

Adenium vylézá z květináče. To je známka, že současná nádoba je už příliš malá, hlavně mělká. Rostlina je v pořádku, ale kaudex, který se dostal nad zem, by se přestal zvětšovat a místo toho by tloustly kořeny pod zemí. Přesadit do větší nádoby. Přesazujeme v létě, nejpozději do konce srpna, aby stihlo zakořenit před transportem do interiéru.

Milan Kůrka

Roční semenáček adénia

Plod adénia na konci léta

Ošetření dešťové vody k záливce peroxidem vodíku

Vzhledem k tomu, že na Kolokviu v Plzni nebylo mnoho času zacházet příliš do detailů ohledně zvolení správné koncentrace a ředění, rozhodl jsem se napsat pokračování se zaměřením na praktickou stránku věci. Také mě o to požádal Jirka Musil, na základě Vašich reakcí a dotazů.

Proč je vhodné dezinfekci dešťové vody dělat a proč zrovna peroxidem, jsme si řekli a myslím, že je to naprosto srozumitelné. Mechanismus působení je ten, že při rozpadu produkuje volné radikály, které způsobují oxidační poškození proteinů a membránových lipidů. Tím neutralizuje a ničí patogeny a zabraňuje šíření infekce. Rád bych ještě podotkl, že tento postup riziko zavlečení patogenních mikroorganismů eliminuje, ale ne zcela vylučuje. Teď tedy k praktickým otázkám. Jak roztok připravit? Jak zjistím potřebnou koncentraci pro moji vodu?

Záleží, jak silný peroxid vodíku se Vám podaří sehnat. Pro naše příklady budeme vycházet z 3% H₂O₂, který lze koupit v lékárně. Pokud máte silnější technický 10%, 15%, 30 %, musí se koncentrace následně přepočítat. Je pochopitelné, že množství vypočtené pro 3% peroxid bude v případě 15 % 5 x menší, v případě 30 % 10 x menší.

Pro stanovení koncentrace je nejlepší použít papírky pro stanovení peroxidu vodíku s rozsahem 0-100 ppm nebo 100 -500ppm, lze dohledat na internetu. Odměříme litr dešťové vody a pomalu přikapáváme peroxid za současného míchání (nerez míchátko) a průběžného měření koncentrace. Z provedených testů vyplynulo, že optimální a současně pro rostliny bezpečná koncentrace je v rozmezí 125–150 ppm H₂O₂. Záleží na stupni znečištění vody. Po dosažení požadované koncentrace je zjištění počet kapek nebo objem peroxidu nutno vynásobit celkovým množstvím vody chystané k záливce. Nadávkuje a necháme odstát do druhého dne, kdy je možno použít.

V případě, že papírky na stanovení k dispozici nemáte je nutno udělat test. Odměříme 100 ml (1 dcl) dešťové vody do čiré sklenice. Pomalu přikapáváme peroxid a sledujeme reakci nečistot ve vodě. Ve chvíli, kdy uvolňující se kyslík začne nečistoty vynášet na hladinu a ty následně znovu padají ke dnu nebo zůstávají na hladině, dostali jste se na požadovanou koncentraci. Opět zaznamenaný počet kapek nebo objem vynásobíme na celkové množství vody k zálivce. Nadávkujeme a necháme odstát do druhého dne, kdy je možno použít. Tato metoda je orientační.

Bylo by možno k ošetření pro lepší účinnost použít i vyšší koncentrace někde až k hranici 1500 ppm = 0,15 % H₂O₂, ale vzhledem k tomu, že nejsme schopni stanovit přesně dobu rozpadu peroxidu, kterou ovlivňuje teplota vody, pH, tvrdost, obsah železa a hořčíku, organické znečištění atd. není to bezpečné pro rostliny. Pokus se pro tento postup rozhodnete, je nutné nechat vodu déle odstát a před zalitím ověřit zbytkovou koncentraci peroxidu. Neměla by být vyšší jak 50 ppm.

Hodně zdaru a pozor na oči a prsty! (Na oblečení bílé fleky nevadí.)

Vláša Machačný

Cesty za kaktusy

K napsání článku mě inspiroval Josef Ježek příspěvkem „Pátrání a hledání“ ve Zpravodaji z března 2023. Asi to nebude přímo odpověď, jak se pátrá po kaktusech, ale spíš obecný návod, jak uvažovat, když chce člověk kaktusmilovný, čili kaktusář či kaktusářka, odvozeně i sukulentář či sukulentářka, případně i jen milovník či milovnice přírody, vyrazit podívat se kde, v čem a jak ty naše obdivované rostliny rostou, množí se a hynou.

V případě první cesty je nejlepší svěřit organizaci trasy a všeho co s tím souvisí, do péče někoho, kdo již několik cest absolvoval. Nejlépe jen několik, protože ti, co absolvovali mnoho cest již mívají zcela specifické nároky, a právě proto jezdí na místa okrajová hledající nové stanovištní formy, extrémní biotopy či další podivnosti. Touhou prvocestovatele je obvykle uvidět co největší množství rostlin za co nejkratší čas, což je ve většině případů nerealizovatelné, jelikož to nebývá cílem vedoucího výpravy ani ostatních účastníků. Ideální prvocestovatel neremcá, je spokojen se vším (včetně jídla a ubytování), má výbornou kondici i zdravotní stav, všechny úkony vykonává přesně dle pokynů vedoucího výpravy. Neobtěžuje ostatní účastníky svými problémy, nasává a vstřebává exotiku. Je si patřičně vědom, že při dalších cestách získané zkušenosti využije. Vrcholem blaženosti pak je, když je jeho přání zahrnuté do plánu výpravy splněno.

Ti trochu zkušenější cestovatelé již ví, do čeho jdou. Nemají přehnaná očekávání, zastávky na přesných souřadnicích, pečlivěji zvažují své schopnosti. Ovšem stále nadšeně se těší na nové zážitky, nová místa, zajímavé rostliny, specifická stanoviště. Mívají i menší zavazadlo, jen s věcmi, které budou skutečně potřebovat. Na druhou stranu jim občas nějaký důležitý předmět chybí. Náhradní brýle, čelovka, trenýrky, jehla. Něco se dá dokoupit v místních obchodech, ale spodní díl skládacího lehátka nikoliv, tak mi nouzově na jedné expedici musel sloužit kufr.

i nouzově na jedné expedici musel sloužit kufr.

Po absolvování několika cest jako účastník jsem se ujal funkce vedoucího výpravy. Když se člověk někde fakt chce podívat a do těch končin se moc nejedí, holt si to musí odpracovat sám. Zásadním předpokladem je získat spolehlivé a tolerantní spolucestovatele, mít společný zájem a může se začít plánovat. Trasu vytváří vedoucí, zodpovědnost je tedy jasná. V dnešní době se již nemusí tisknout obrázky odboček, naprosto spolehlivě fungují v mobilu uložené (off-line) mapy.cz. Veliký pokrok za několik málo let! Lze si stáhnout jen mapy těch států či zemí, do kterých se hodláte vydat. Rozuměno v USA např. stát Utah, v Mexiku stát Zacatecas. Před cestou jsem strávil mnoho hodin projížděním silnic na google.com/maps (funkce Street View) a opravdu jsem našel několik lokalit, na které jsme se pak vydali.

Pokud se ve výpravě sejdou lidé tolerantní, kteří nevyžadují ubytování s teplou vodou, lze organizovat cestu volněji. V mém případě tak, že jsem měl seznam deseti míst, která jsem chtěl během čtyř týdnů navštívit a kdy na které dojedeme, již vyplynulo z konkrétní situace. Když se nám místo líbilo, zdrželi jsme se, popřípadě se poohlédli v okolí, když nelíbilo či nebyly povětrnostní okolnosti nakloněny, jeli jsme dál. V USA je rizikové nocovat na místech k přespávání neurčených, ale naštěstí i v pouštních i v pouštních oblastech je mnoho míst s parkovištěm a záchodem, kde lze bez problémů zdarma nocovat. U některých vodních nádrží bývá za malý poplatek u vjezdu do areálu i sprcha s teplou vodou.

GPS souřadnice jsou samozřejmě prima, ale pro odvážné cestovatele již ztratily pel jedinečnosti. Fajnšmekr kaktusář obhlíží krajinu kolem cesty a zastaví tam, kde to vypadá nadějně. Často se nic zajímavého nenajde, ovšem ta menšina úspěšných nálezů zaručeně zvýší spokojenost všem účastníkům. Pocit, že jsem první, kdo viděl, sáhnul, ohmatal, přivoněl ... ten na GPSkách prostě chybí. Také poznání prostředí a biotopů je jaksi intenzivnější.

Pro přípravu trasy cesty jsou zajímavé údaje o nalezištích jednotlivých druhů rostlin na www.inaturalist.nz, kde po kliknutí na lupu a zadání názvu druhu se objeví nejen fotka, nýbrž i mapa s možností zoomování. Jen je třeba přepnout v nastavení hledání z Nového Zélandu na celý svět. Je to českými kaktusáři zatím neokoukaný web, který značně rozšiřuje obzory hledání a ukazuje, že je stále mnoho a mnoho míst, které by stály za návštěvu. Skvělé je, že je i v češtině.

V daleké zemi je vaším zázemím automobil, jeho dobrý technický stav je nutností pro zdar výpravy. Pokud je to možné, doporučuji připojistit poškození pneumatik.

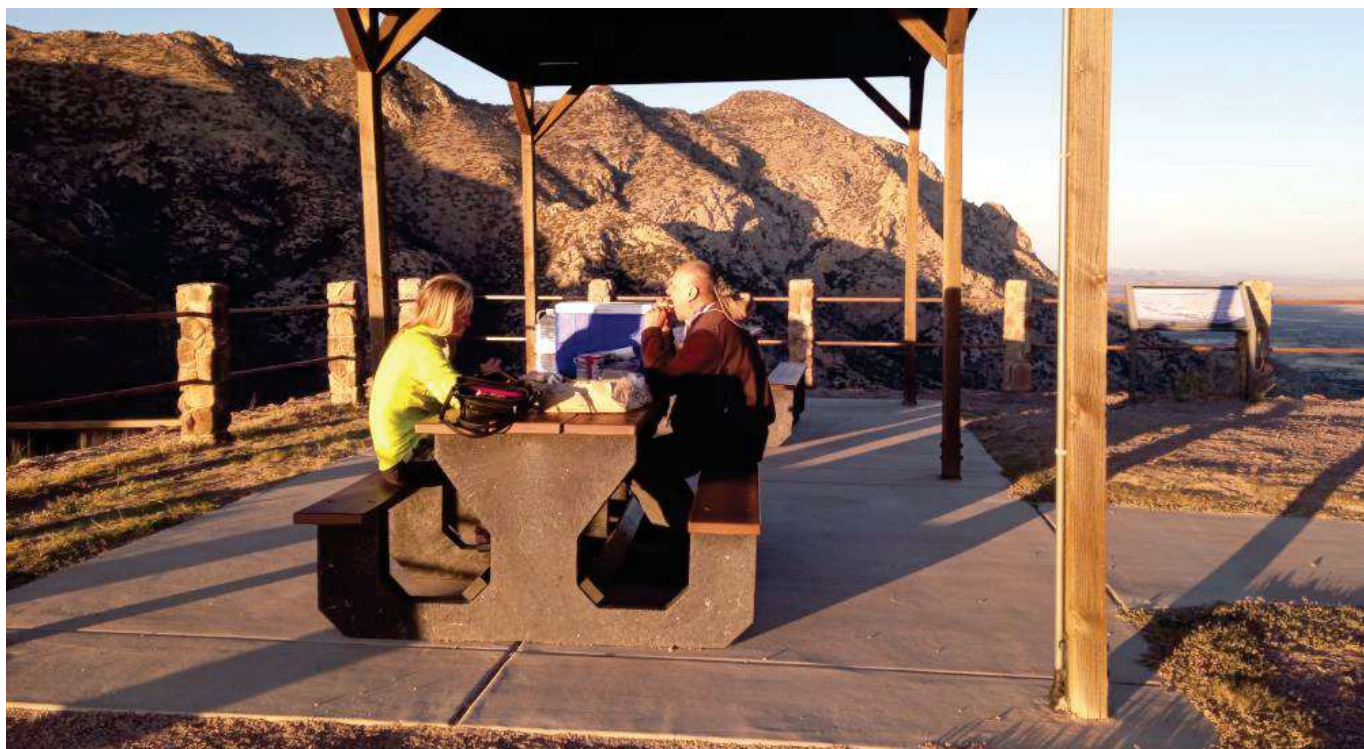
í pneumatik.

Každá cesta je jiná a každá přináší nová poučení. Šťastné cesty všem odvážným!

Milan Douděra

Standartní záchod v USA

Turistický přístřešek v Arizoně

Ke článku Milana Douděry - pojištění poškození pneumatik

Jeto velice zajímavá myšlenka, nicméně v řadě zemí takovéto pojištění není dostupné a prakticky ve všech zemích je zbytečné, pokud dodržíme následující zásady:

Auto se sjetými pneumatikami od půjčovny nepřevzmete. Nevěřte půjčovně, že vám z karty strhnou zálohu a jakékoli storno poplatky. Prostě zavoláte do své banky a sdělíte, že transakci s půjčovnou neautorizujete, pro nevyhovující technický stav vozidla. Ten, kdo v daném případě rozhoduje, zda je stav vozidla vyhovující či nikoli, je zákazník, a půjčovna proti tomu nemá obranu. Blbý je, že pokud půjčovna odmítne vyměnit pneumatiky nebo přistavit jiné auto, musíte na místě hledat jinou. Na druhé straně, pokud na vás na začátku zkusí sjeté pneumatiky, buh ví, co by zkusili při vrácení auta.

Pneumatiky se nejčastěji poškodí na nezpevněných kamenitých cestách. Tomu se dá předejít vysokým tlakem v pneumatikách. Pneumatiky před vjetím na nezpevněné nebo šterkové cesty nahustíme nikoli na tlak doporučený výrobcem vozidla, který zpravidla najdeme u víčka palivové nádrže, ale na maximální přípustný tlak pneumatiky, který je uveden na boku pneumatiky. Maximálně přípustný tlak u osobních aut bývá kolem 5bar, tedy více než dvojnásobek doporučených tlaků na asfaltu. Už se nám stalo, že každá pneumatika na autě byla jiná. V takovém případě doporučuji nahustit všechny na stejný tlak, a to ten nejnižší z maximálně přípustných.

Dokud jsme tuto fintu neznali, bylo běžné mít 5 i více defektů za dovolenou. Co pneumatiky před vjetím na kamenité cesty dofukujeme, jsou defekty velice vzácné.

Milan Kůrka

Zimování

Ke kaktusářskému životu patří nedílně také období zimování. Člověk by mohl říci, že je to období kdy nuda, šed' a špatná nálada vládne našim životům. A do jisté míry je to pravda. Záleží ale na tom, jak kdo zimuje, jaké má možnosti. Spousta z nás prostě své miláčky nandá do beden a nastrká někde do sklepa, nebo kam jen může. Já si ale zimování užívám plnými doušky, protože díky naší

chodbě, věži, které v rodině familiárně přezdíváme Daliborka (podle Jiráskovy pověsti) jsem se svými kaktusy v kontaktu několikrát denně a vlastně asi víc, než v období vegetace, kdy za nimi musím do skleníků. Radujme se tedy i z drobných maličností....

Honza Poustka

Nevíte jaký vánoční dárek pro své nejbližší?

Objednávky nejlépe mailem na milandoudera@seznam.cz, na prosincovou schůzi donesu.

www.anezcin.cz

Milan Douděra

Rakytníkový koncentrát v medu

Poctivá ruční výroba, med od našich včeliček a láska k přírodě umožnily vznik tohoto jedinečného produktu, u něhož byste konkurenci hledali jen stěží.

K výrobě 100 g produktu bylo použito 51 g plodů rakytníku.

Složení: 94% med, 6% rakytníkový koncentrát.

Hmotnost: 200 g

Jedná se o "živý" produkt. Mikroorganismy přirozeně se vyskytující v medu i v plodech rakytníku nejsou usmrceny, jen je maximálně utlumena jejich aktivita. Z toho důvodu je pro dlouhodobé zachování kvality nutno uchovávat výrobek při teplotách nižších než 18°C, nejlépe v chladničce.

Tento zpravodaj vydává pro své členy Klub kaktusářů Plzeň, z. s., Žižkova 1663/45, 30100 Plzeň, IČ: 01798472, bankovní spojení: 2701158336/2010, klubové internetové stránky: kkplzen.eu, náklad: 150 výtisků. Veškeré náměty, podněty, připomínky můžete sdělit každému členu výboru, e-mail: vybor@kkplzen.eu, články a fotografie zasílejte na e-mail: kutak@plzen.eu

bělokvětá mutace byla nalezena v Keni

hybrid Double Color